

► La BSO de VNG

The Hotsteppers: els fugitius del reggae

El nou grup vilanoví de música jamaicana s'estrena demà a l'envelat

L'ambaixada jamaicana a Vilanova

Eloi Contreras (bateria), Jonatan Moragrega (baix), Joan 'Tortosa' i Jaume Pujante (guitarres), Roc Fuentes (trompeta), Josep Contreras (saxo tenor), Oriol Compte (saxo alt) i Nelson Lisboa (teclats i veu) són els ambaixadors de l'escena jamaicana al Garraf. De moment, visitant myspace.com/nelsonlisboa i myspace.com/thehotsteppers, es poden descobrir més coses sobre la banda.

Oriol Compte, Roc Fuentes, Nelson Lisboa i Eloi Contreras, al local d'assaig, a punt de començar a tocar per preparar el concert de dissabte

BLAI

Els mateixos músics de diverses formacions

Els músics de grups de reggae vilanoví han format moltes combinacions diferents entre ells en les dues darreres dècades, des de bandes més antigues com Bugies, Súburu o Skabetxina fins a formacions més recents, com Riamba Gang i Mocambo. Actualment, The Hotsteppers és l'única banda que es manté en actiu.

// BLAI MARSÉ

El passat mes de juny l'escena vilanovina acomiadava una de les seves bandes amb més projecció: el grup de reggae Mocambo anunciava la seva dissolució i deixava desert el panorama de bandes vilanovines de música jamaicana. Afortunadament, fa poc més de tres mesos alguns membres del desaparegut grup van començar un nou projecte força interessant: The Hotsteppers. Qualsevol persona desconixedora de la història i dels clàssics jamaicans no sabrà que en l'argot propi de l'illa del Carib, els *hotsteppers* són els fugitius, de la mateixa manera que també se li passarà per alt que el nom de la banda és el títol d'una cançó del cantant jamaicà Ini Kamoze. *Stepper* és també un subgènere del reggae, però no té relació amb l'essència del grup. Toquem reggae des de l'ska fins al new roots acutal. La majoria som molt fanàtics d'aquesta

música i toquem tot tipus d'estils dins de la música jamaicana, afirmen convençuts Roc, Eloi, Oriol i Nelson. Al mateix temps, no tenen complexos en afirmar que allò que fan exclusivament reggae. Actualment, molts grups de mestissatge afirmen que fan reggae. No ens pengem una etiqueta que no ens pertoca, som un grup de reggae total.

En aquests primers mesos de vida, The Hotsteppers han optat per formar un repertori amb predomini de versions (un gran nombre són de clàssics del reggae) i un parell de temes propis, obra de Nelson Lisboa, cantant portuguès del grup recent aterrat a Barcelona fa tot just sis mesos. De fet, en fa tres que va conèixer la resta de la banda, amb la qual va encaixar com anell al dit. Ens vam conèixer a un concert i al cap de pocs dies, ell va venir a veure'ns assajar i es va posar a cantar, ja se sabia les lletres de les cançons que fèiem.

Tirem molt de cançons de roots antigues, i a ell també li agrada molt aquest tipus de reggae, explica Oriol Compte.

El reggae és un estil amb molta afició a Vilanova, sobretot entre els sectors més joves. Seguint la línia dels membres d'aquesta banda, molts nois adolescents estan començant a formar les seves pròpies bandes. Actualment, la comarca del Garraf és la capital del reggae en festivals (Nowa Reggae, La Mota de Cubelles).

La pregunta és si també ho serà en grups en els propers anys. De moment, tot comença per assaborir les dues estrenes en directe que The Hotsteppers tenen previstes en aquest mes de març. La primera, dissabte a la nit a L'Envelat a l'Unió Reggae; i la segona, el proper 29 de març a la Mostra de Grups del Garraf, també a L'Envelat. Qui no els vegi serà perquè no haurà volgut. Dit queda.

+ L'imp3 de The Hotsteppers

Fa aproximadament un mes, fèiem un viatge musical a Jamaica guiats pels singles escollits per la *sound system Urtika Sound*. Aquesta setmana, tornem a l'illa del Carib per gaudir de quatre àlbums imprescindibles segons els membres d'aquest grup vilanoví:

The Skatalites – "Ska authentic" (1964)

"Són els pares de l'ska. Aquest disc és un recopilatori de tots els hits de la banda. Actualment n'han fet la reedició. The Skatalites són els pares de l'ska. Encara estan en actiu, però només amb dos membres fundadors."

Rico Rodríguez – "You must be crazy" (1994)

"És un disc en directe. No havíem escoltat gairebé

res de la música lenta del reggae fins que el vam veure en directe i se'ns queia la llàgrima. És un disc que ens va fer obrir els ulls fa uns deu anys."

Abyssinians – "Satta Massagana" (1993)

"Són un trio vocal que sempre fan melodies amb tres veus, aconsegueixen una gran harmonització, gairebé com una coral. També fan posar la pell de gallina."

Culture – "Two sevens clash" (1977)

"És el disc en majúscules. Tots els temes són singles, en la majoria d'artistes reggae es parla de temes en lloc de discos, en canvi en aquest cas es tracta del disc sencer. En qualsevol *sound system* és estrany no escoltar un tema d'aquest disc."

